

هذا كتاب من لدى المظلوم الى من تمسك بالعلوم لعله يحرق الحجاب الاكبر ...

حضرت بهاء الله

اصلى فارسى

رقم (19) - من آثار حضرت بهاء الله - كتاب اقتدارات - صفحه 231
- 240

(19)

بسمه المقتدر على ما يشاء

هذا كتاب من لدى المظلوم الى من تمسك بالعلوم لعله يحرق الحجاب الاكبر و يتوجه الى الله مالك القدر و يكون من المنصفين لو تسمع نغمات الورقاء التي تغن على افنان سدره البيان لتجذبك على شأن تجد نفسك منقطعا عن العالمين انصف يا عبد هل الله هو الفاعل على ما يشاء او ما سويه؟ تين و لا تكن من الصامتين لو تقول ما سويه ما انصفت في الامر يشهد بذلك كل الذرات و عن ورائها ربك المتكلم الصادق الامين و لو تقول انه هو المختار قد اظهرني بالحق و ارسلني و انطقني بالآيات التي فزع عنها من في السموات و الارضين الا من اخذته نفحات الوحي من لدن ربك الغفور الرحيم هل يقوم مع امره امر و هل يقدر ان يمنعه احد عما اراد لا و نفسه لو كنت من العارفين فكر في ملاء التورية لم اعرضوا اذ اتى مطلع الآيات بسطان مبين لو لا حفظ ربك لقتله العلماء في اول يوم نطق باسم ربه العزيز الكريم ثم ملاء الانجيل لم اعترضوا اذ اشرفت شمس الامر من افق الحجاز بانوار بها اضاءت افئدة العالمين كم من عالم منع عن المعلوم و كم من جاهل فاز باصل العلوم تفكر و كن من الموقنين قد آمن به راعي الاغنام و اعرض عنه العلماء كذلك قضى الامر و كنت من السامعين ثم انظر اذ اتى

ORIGINAL

المسيح افقى على قتله اعلم علماء العصر و آمن به من اصطاد الحوت كذلك ينبئك من ارسله الله بامر المبرم المتين ان العالم من عرف المعلوم و فاز بانوار الوجه و كان من المقبلين لا تكن من الذين قالوا الله ربنا فلما ارسل مطلع امره بالبرهان كفروا بالرحمن و اجتمعوا على قتله كذلك ينصحك قلم الامر بعد اذ جعله الله غنيا عن العالمين انا نذكرك لوجه الله و نلقى عليك ما يثبت به ذكرك في الواح ربك العزيز الحميد دع العلوم و شىء و ناتها ثم تمسك باسم القيوم الذى اشرق من هذا الافق المنير تالله قد كنت راقدا هزتنى نفحات الوحي و كنت صامتا انطقنى ربك المقتدر القدير لولا امره ما اظهرت نفسى قد احاطت مشيته مشيتى و اقامنى على امر به ورد على سهام المشركين اقرء ما نزلناه للملوك لتوقن بان المملوك ينطق بما امر من لدن عليم خبير و تشهد بانه ما منعه البلاء عن ذكر مالك الاسماء فى السجن دعا الكل الى الله و ما خوفته سطوة الظالمين استمع ما يناديك به مطلع الآيات من لدن عزيز حكيم قم على الامر بحول الله و قوته منقطعا عن الذين اعترضوا على الله بعد اذ اتى بهذا النبأ العظيم قل يا معشر العلماء خذوا اعنة الاقلام قد ينطق القلم الاعلى بين الارض و السماء ثم اصمتوا لتسمعوا ما ينادى به لسان الكبرياء من هذا المنظر الكريم قل خافوا الله و لا تدحضوا الحق بما عندكم اتبعوا من شهدت له الاشياء و لا تكونن من المريبين لا ينفعكم اليوم ما عندكم بل ما عند الله لو كنتم من المتفرسين قل يا ملأ الفرقان قد اتى الموعود الذى وعدتم به فى الكتاب اتقوا الله و لا تتبعوا كل مشرك اثم انه ظهر على شأن لا ينكره الا من غشته احجاب الاوهام و كان من المدحضين قل قد ظهرت الكلمة التى بها فرت نقبائكم و علمائكم هذا ما خبرناكم به من قبل انه هو العزيز العليم ان العالم من شهد للمعلوم و الذى اعرض لا يصدق عليه اسم العالم لو يأتى بعلوم الاولين و العارف من عرف المعروف و الفاضل من اقبل الى هذا الفضل الذى ظهر بامر بديع قل يا قوم اشربوا الرحيق المختوم الذى فككنا ختمه بايدى الاقتدار انه هو القوى القدير كذلك نصحنكم لعلمكم تدعون الهوى و تتوجهون الى الهدى و تكونن من الموقنين

بلسان پارسی بشنويد که شاید نفحات قبص رحمانیه را که الیوم ساطعست بیاید و بکوی دوست یگانه بشتابید تفکر فرمائید که سبب چه بوده که در ازمنه ظهور مظاهر رحمن اهل امکان دوری میجستند و بر اعراض و اعتراض قیام مینمودند اگر ناس در این فقره که از قلم امر جاری شده تفکر نمایند جمیع بشریعه باقیه الهیه بشتابند و شهادت دهند بر آنچه او شهادت داده و لکن حجاب اوهام انامرا در ایام ظهور مظاهر احدیه و مطالع عز صمدانیه منع نموده و مینماید چه که در آن ایام حق بآنچه خود اراده فرموده ظاهر میشود نه باراده ناس چنانچه فرموده: افکلها جائکم رسول بما لا تهوی انفسکم استکبرتم؟ ففریقا کذبتم و فریقا تقتلون البتة اگر باوهام ناس در ازمنه خالیه و اعصار ماضیه ظاهر میشدند احدی آن نفوس مقدسه را انکار نمینمود مع آنکه کل در لیالی و ایام بذکر حق مشغول بودند و در معابد بعبادت قائم مع ذلک از مطالع آیات ربانیه و مظاهر بینات رحمانیه بی نصیب بودند چنانچه در کتب مسطور است و آن جناب بر بعضی مطلعند مثلا در ظهور مسیح جمیع علمای عصر مع آنکه منتظر ظهور بودند اعراض نمودند و حنان که اعلم علمای عصر بود و همچنین قیافا که اقضى القضاة بود حکم بر کفر نمودند و فتوای قتل دادند و همچنین در ظهور رسول روح ما سویه فداه علمای مکه و

مدینه در سنین اولیه بر اعراض و اعتراض قیام نمودند و نفوسیکه ابداهل علم نبودند بایمان فائز شدند قدری تفکر فرمائید بلال حبشی که کلمه ای از علم نخوانده بود بسماء ایمان و ایقان ارتقا نمود و عبد الله ابی که از علما بود بنفاق برخاست راعی غم بنفحات آیات بمقر دوست پی برد و بمالک امم پیوست و صاحبان علوم و حکم ممنوع و محروم اینست که میفرماید حتی یصیر اعلیکم اسفلکم و اسفلکم اعلیکم و مضمون این فقره در اکثر کتب الهیه و بیانات انبیا و اصفیا بوده براستی میگویم امر بشأنی عظیم است که پدر از پسر و پسر از پدر فرار مینماید در حضرت نوح و کنعان مشاهده کنید انشاء الله باید در این ایام روحانی از نسایم سبحانی و فیوضات ربیع رحمانی محروم نمانید باسم معلوم منقطعاً عن العلوم برخیزید و ندا فرمائید قسم بآفتاب افق امر در آن حین فرات علوم الهیه را از قلب جاری مشاهده نمائید و انوار حکمت ربانیه را بی پرده بیابید اگر حلاوت بیان رحمن را بیابی از جان بگذری و در سبیل دوست انفاق نمائی این بسی واضحست که این عبد خیالی نداشته و ندارد چه که امرش از شیء ونات ظاهره خارجست چنانچه در سبجن اعظم غریب و مظلوم افتاده و از دست اعداء خلاصی نیافته و نخواهد یافت لذا آنچه میگوید لوجه الله بوده که شاید ناس از حجاب نفس و هوی پاک شوند و بعرفان حق که اعلی المقام است فائز گردند لا یضرنی اعراضهم و لا ینفعنی اقبالهم انما ندعوهم لوجه الله انه لغنی عن العالمین انشاء الله باید از نار محبت ربانی که عین نور است در این ظهور عز صمدانی بشأنی مشتعل شوی که جمیع آفرینش از حرارت آن بحرکت و اهتزاز آیند و بحق توجه کنند انما البهء علی من فاز بانوار الهدی و اعترف الیوم بالله الفرد الواحد العلیم الحکیم

قل سبحانک یا فاطر السماء و مالک الاسماء اسئلک بظهورات آیاتک و خفیات الطافک ان تجعلنی من الذین اقبلوا الیک و اعرضوا عما سویک و اعترفوا بفردانیتک و اقروا بوحدانیتک و طاروا فی هوآء قریک الی ان جعلوا اسراء فی دیارک و اذلاء بین بریتک ای رب قد تمسکت بجبل مواهبک و تشبثت بذیل عطائک اسئلک ان لا تطردنی عن بابک الذی فتحتہ علی من فی ارضک و سمآئک ثم ارزقنی یا الهی ما قدرته لاصفیائک و کتبتہ لاجبائک ثم ایدنی علی خدمتک علی شأن لا ینعنی اعراض المعرضین عن ادآء حقک و لا سطوة الظالمین عن تبلیغ امرک هل تمنعنی یا الهی عن قریک بعد اذ نادیتنی الیک و هل تطردنی عن مطلع آیاتک بعد اذ دعوتنی الی افق فضلک؟ ای رب هذا عطشان اراد فرات مکرمتک و جاهل استقرب الی بحر علمک علمنی یا الهی من علمک المکنون الذی به احییت ما کان و ما یکون ثم اجعلنی طائفاً حول رضائک و خاضعاً لامرک و خاشعاً لاجبائک الذین قصدوا لقائک و فازوا بانوار وجهک و دخلوا المدینة التي فيها فاحت نفحات وحیک و سطعت فوحات الهامک انک انت المقتدر علی ما تشاء اشهد انک انت المهیمن علی من فی الارض و السماء و المقتدر علی الاشیاء لا اله الا انت المتعالی المقتدر المهیمن القیوم